

M. N. MŰZEM KÖNYVTÁRA
Hírlap-Könyvtár
Növekedés
1903. 7. 5.

HALADÁS

**VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**
A MISKOLCZI MÁV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkeztőegység:
Miskolcz, Mindszent-utczá 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14— kor.
Fél évre ... .. 7— kor.
Negyed évre ... .. 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Tanulmányutak.

Miskolcz, 1903. július 4.

—ko— Az utóbbi időben a m. kir. államvasutaknál, különösen pedig a miskolczi üzletvezetőségénél egy dicséretes és követésre méltó szokás kezd mindjobban lábra kapni.

Ma már a törekvő hivatalnok nem elégszik meg azzal, a mit az iskolában és szolgálatban az utasításokból elsajátított, hanem ismereteit szélesíteni, tapasztalatait gyarapítani, lelkét művelni *tanulmányutra megy*.

Nálunk, vasutasoknál kell ezt a nemes törekvést legjobban megbecsülni, legjobban méltányolni, mert az itt a vasutnál ütközik a legnagyobb akadályba.

Első sorban, hogy az illető tisztviselő esekély szabadságidejét kénytelen felhasználni az ilyen utazásra, a melyet pihenésül a fáradt test, megerőltetett szellem feltétlenül megkövetel, másodsorban pedig akadályul szolgál az anyagi kérdés, a *pénz!*

Milyen nagy lelkierő, elhatározás s önmegtagadás kell ahhoz, hogy egy vasuti tisztviselő nyomoruságos fizetéséből annyit meg tud takarítani, hogy ilyen szép célra is áldozhasson!

Intézetünk vezetősége az utóbbi időben a szabadságok engedélyezésénél elmegy a legmesszebbfekvő határig, az alkalom tehát a tanulmányútra meg van adva, de sajnos, hogy az utóbbira még nem gondolt, anyagi támogatást ily irányban nem gyakorol.

Nemcsak a vezető férfiaknak van szüksége a szellemi kincsek összegyűjtésére, hanem szüksége van a kis hivatalnoknak is, mert mind a kettőnek más a világa, más a tevékenységi köre s mindenik mást és mást tapasztal, más ragadja meg figyelmét s másképen tudja az értékesíteni, az intézet érdekében.

Nem csoda tehát, hogy a klub felolvasásaiban oly kevés kisebb hivatalnok vesz részt, mert hiába, a „Neszürj-Alpári“-ban vagy „Balmaz-Ujváros“-ban szerzett tapasztalatokkal a pódiumra kiállani nem lehet s ha megtörtént is az egy-két esetben, az a kartárs pironkodva szállt onnan le, pedig a szegény saját akaratán kívül esett abba a hibába . . .

Gyarapítsa ismereteit az a vidéken lakó hivatalnok, sőt altiszt is, az érdeemeseket támogassa nemes törekvésükben az intézet, a tapasztalt dolgokat alkalmas formában ismertesse meg a többivel is.

Kezdje a művelődést természetes módon alulról felfelé, mert mint a példa is mutatja, Németország ereje, szellemi fölénye nem a jénai, sem a heidelbergi professzorokban, hanem a bakon ülő könyvet avagy ujságot olvasó paraszto-
tokban van.

A vasuti- és hajózási-klub kirándulása.

A vasuti- és hajózási-klub kolozsvári kirándulása megtörtént és pedig teljes sikerrel.

Büszke lehet arra a lelkes fogadtatásra, melyben a kartársak részéről kincses Kolozsvár falai között részeseült és büszkék lehetnek a kolozsváriak is, hogy a klub az idei első kirándulásával őket tisztelte meg.

A kirándulás részleteiről a következőkben számolunk be:

A vendégeket Nagyváradon, az ottani vasuti tisztikar élén, *Szmazenka* Ernő üzletkezelő-felügyelő fogadta és üdvözölte rövid beszéddel, melyet *Szigeti* János kassa—oderbergi vasuti titkár köszönt meg. Ezután a kirándulók az állomási vendéglőben ebédhez ültek. A terített asztaloknál a rendező- és fogadó-bizottság csokrokkal kedveskedett a hölgyeknek. Ebéd után a társaság a nagyváradai kartársakkal együtt folytatták útjukat Kolozsvár felé. A vonat mozdonyát Nagyváradon felvirágozták és úgy Nagyvárad állomás, mint a többi állomások Kolozsvárig fel voltak lobogózva. Negyven percznyi késséssel robogott be a vonat Csucsá állomásra, a hova a kolozsvári máv. üzletvezetőség tisztikara, a rendező bizottság, valamint a fogadó bizottság részéről a következők utaztak az érkezők elé: *Dax* Adolf főfelügyelő, üzletvezető-helyettes, *Melitskó* Frigyes fel-

TÁRCZA.

Margit meg — én!

Szeceziós tárcza — versbe .

— A Haladás számára írta: *Baranyay József*. —

I. §. Szerkesztő Ur!

Szerkesztő ur! az Istenre kérem!
Közölje már ezt a költeményem!
Hír, dicsőség engemet nem csábít
Leküzdöm én annak mind a csábít
Nincs lelkemnek dicsőségre álma,
Nem kecséget: hír, dicsőség, pálma!
Hanem egész' más dologból kérem:
Hogy közölje ezt a költeményem!

II. §. Bonyodalom.

Im! szívemnek rejtekét felnyitom:
Szeretjük mi egymást: én és Margitom
De el kellett válnom Margitkától;
A sors eltaszított tőle távol!
. . . Tőle válni! Szívemnek haj; be fáj!

De mielőtt elhagytam vón' e tájt,
Kis Margitomnak atyjához mentem,
S elmondám ezeket ott menten:

„Azt hiszem, hogy ön előtt sem titok,
Hogy imádom bájos kis Margitot,
S hogy Margit szerelmem viszonozza!
De sodrából önt ez ki ne hozza!
Hisz' kérdek még s kérdésem nagy és ez:
Mit szólna ön az eljegyzéshez?“ . . .
Rám nézett és azt mondta, hogy „ejnye,
Majd ha lesz mit aprítani tejbe;
S ha mindkettőjük, mint most úgy érez,
S ha Margit addig nem megy férjhez,
No akkor talán — nem mondom, hogy nem;
De addig, tudja, meg nem engedem! —
S magától egy sort meg ne lássak!
Mert lesz dolga, tudja, a szidásnak!
S Margit se merjen magának írni!
Most a dologgal végeztünk: így ni!“ . . .

III. §. Bucsuzás.

Hogy Margitomtól el kellett válnom,
Kis fejtől nehezült a vállom.
Panaszkodott: mily zsarnok az apja:
— Kicsi kezét szeméihez kapja,
Forró könnyzapor omlott le onnan,
Szőke fejét keblemre vontam,
S rózsás arcát, amely könyttől ázva —
Megfürösztöm csókom záporába!
„Ugy-e azért ez a kis szív szeret,
Hogy ha nem is írhatunk levelet?“ . . .
Könyes szeme, azur szeme némán. —
De biztatva: mosolyogva néz rám!

ügyelő, számosztályfőnök, a fogadó-bizottság elnöke, *Margetsch* Károly felügyelő, *Bartha* Zsombor dr. fogalmazó, dr. *Békésy* Ferenc klub-titkár, *Kopp* József, *Győrffy* Gyula, *Nemes* Győző, *Oláh* László, *Helmezy* Ágoston tisztviselők. Az öt percznyi tartózkodás alatt *Melitskó* Frigyes felügyelő szellemes szavakban röviden üdvözölte a megérkezett vendégeket és hangsúlyozta, hogy a 10 tagu fogadó-bizottság vonatforgalmi akadályok miatt nem jöhetett el a terv szerint Nagyváradig és így Erdély bérczes határán mond kedves Isten hozottat várva-várt vendégeinek. *Szigeti* János titkár megköszönte a szíves fogadtatást, mely után a vonat tovább robogott. Utközben a „Szárnyaskerek” szerkesztősége kedveskedett a vendégeknek a lap legutóbbi számával, melynek hozzájuk intézett vezető-cikke nagy tetszésre talált.

Pont öt óra volt, mikor a vonat beérkezett a kolozsvári pályaudvarba. A kolozsvári üzletvezetőség és a külszolgálati tisztikarának élén *Szikla* Géza felügyelő várta a vendégeket. A város részéről *Fekete* Nagy Béla tanácsos volt jelen. A vasuti zenekar a Rákóczi indulót játszotta. A vonat megállása után *Fekete*-Nagy Béla tanácsos lendületes beszédben üdvözölte a vendégeket, azután a vasuti tisztikar nevében *Szikla* Géza felügyelő, rendező bizottsági alelnök modott üdvöző beszédet, mire *Szigeti* János megköszönte a szíves fogadtatást, kiemelvén, hogy a „Szár-

nyaskerek” vezetőcikkének szelleméből már utközben meggyőződött arról, hogy ily imponzás fogadtatást megköszönni alig lesz képes. Dr. *Békésy* Ferenc klubtitkár köszönő szavai után a társaság kocsikon bevonult a fogadó bizottság által már előre kijelölt szállásaikra, honnan a vendégek nem-sokára a belváros és sétatér megtekintésére indultak.

Este 8 órakor ismerkedési estély volt Nagy Gábor Központi Szállodájának földszinti termében. A vendégek és a kolozsváriak zsu-folásig megtöltötték a termeket és csakhamar jókedv, vidámság uralta a lelkes hangulatot. Az első felköszöntőt *Török* Sándor felügyelő mondta a vendégeknek, utána *Pfinn* József főmérnök éltette a kolozsvári kartársakat, míg *Szmazsenka* Ernő nagyváradai üzletkezelő felügyelő *Szigeti* János kassa—oderbergi titkárt, a vendégek vezetőjét köszöntötte fel. *Szigeti* János a hölgyekre üritett poharat. *Fekete*-Nagy Béla városi tanácsos a klubot és a vasutasokat üdvözölte. Dr. *Filesz* Lajos szerkesztő a budapesti és kolozsvári sajtó jelenvolt képviselőit éltette. Beszéltek még: *Bodó* Lajos, *Oláh* László, *Verbir* Béla, *Dobránszky* Endre, *Rooz* Rezső s még többen. Vacsora után *Girsik* Gyula máv. hivatalnok, a kolozsvári dalkör kitűnő tenoristája adott elő szebbnél-szebb dalokat, melyeket a vendégkoszoru zajos tetszéssel fogadott. Azután a *Pongrácz* Lajos kitűnő zenekarának ropogós

IV. §. El! — Messzire!

Szóval Margitomtól távol estem:
Ő lakik honn, én meg Budapesten:
Levelezés ugyszólván kizárva;
Megpróbáltunk mindent, de hiába!
Ha írok Margitnak néha, ritkán,
Akkor biztos szidást kap Margitkám,
És ha Margit ír, akkor az apja
Bizonyos, hogy az iráson kapja!
Legutóbb meg semmikép se lehet:
— Elfogja valaki a levelet!
— De egy barátom tudomra adja,
Hogy Margitomnak köszívü atyja,
A szerkesztő ur lapját járhatja! . . .

V. §. Reménysugár.

E verset irtam rögtön, még máma,
És emellett esdve, kérve, várva,
Ha közölnék valamelyik számba!
Elolvassná s megtudná Margitka:
Mi szívemnek, hü szívemnek titka:
Hogy én még most csak őt imádom,
Viszont látni a legforróbb vágyom!
S bár a sor ellökött tőle messze,
De azért a hitét el ne vessze!
Hisz gondolatim, mind hozzá szállnak!

VI. §. Ez ő!

Aranyfürtök és selyemhajszálok;
Kék szem, színe nincs szebb tán az égnek;

Ugy mosolyognak, úgy ragyognak — égnek!
A beszédes rózsás kicsi szája —
És alatta gödröcskével áll, —
Kárcsu derék és hozzá amellet
Könnýü termet, könnýü, mint lehellet,
Nem is úgy megy, úgy repül, úgy lebben!
Ezek vonzzák oda az én lelkem!

VII. §. Finálé.

Szerkesztő ur! hát csak ezért kérem,
Hogy közölje ezt a költeményem!
El ne dobja, — az Istenért! ezt ne!
Ne nézze, hogy van-e benne eszme! —
Papirkosár! Elfog már a láz is!
Igaz, hogy nincs benne cifra frázis;
Nem voltam arra hangolva én ma!
Ne nézze, hogy kopott-e a théma!
Hogy gyenge e vers, tudom oh én is!
De a Margitra kérem e poézis
Erdektelen! Bizony ő nem bánja,
Van-e benn rim, van-e jó témája!
S megérti, ha nincs is benne ütem,
Hogy nem lettem hozzája még hűtlen,
S hogy szeretem! — Az olvasók pedig —
Talán egyszer mégis megengedik,
Hogy rosszat olvassanak a lapba',
Ha két szív szerelme rejlik abba'!

Szerkesztő ur! — engedje remélnem,
Ezek után közli költeményem!

csárdása mellett a társaság tánczra perdült és az ismerkedési estély a kora hajnali órákban ért véget.

Másnap reggel a társaság az Emke-téri parkban gyült össze és innen vonult a „Történelmi Erekllye-Muzeum“ megtekintésére, hol *Kuszkó* István titkár kalauzolta a vendégeket. Innen a Mátyás-szobor megtekintése czéljából a Mátyás király-térre vonult fel a társaság.

Százakra menő közönség várta a vendégeket, ugyszintén a vasuti műhelyi zenekar és a vasuti „*Összhang*“ dalárda. A vasuti zenekar a Hunyadi-indulóval fogadta a vendégeket, azután az énekkar a Hymnuszt énekelte.

Szigeti János, a testület vezetője lépett fel a szobor talapzatára és onnan magas szárnyalású beszédet tartott, melyben a társaság nevében a szobor előtt fogadalmat tett, hogy e társaságot mindenben és mindenkor a hazafias tettek fogják vezérelni és elhelyezte a Magyar Vasuti és Hajózási Klub koszoruját. A koszoru szalagján e felírás volt aranybetűkkel kihimezve: „A Magyar Vasuti és Hajózási Klub — Mátyásnak, az igazságos király emlékének“.

Ezután *Fekete-Nagy* Béla tanácsos a város részéről átvette a koszorut és meleg szavakban köszönte meg a társaságnak e hazafias cselekedetét, kiemelvén a szobor jelentőségét és azt a büszkeséget, mely a kolozsváriak szívét tölti be, hogy e szobrot a város falai őrizhetik.

Majd a Vasuti és Hajózási Klub kebeléből egy híromtagu bizottság tisztelgett *Szvaicsina* Géza kir. tanácsos, polgármesternél, hogy megköszönje a városnak a szíves fogadtatást, mire a polgármester kijelentette, hogy nagy örömére szolgál, hogy éppen e klubnak tagjai, idei kirándulásuk alkalmával elsőnek keresték fel Kolozsvár városát.

A Mátyás-szobor előtt még a Szózatot énekelte a dalárda s onnan a társaság az egyetemi épületeket és klinikákat tekintette meg, honnan az Erdélyi Kárpát-Egyesület Muzeumába ment és megtekintette az érdekes látványokat. Innen a társaság felvonult az Erzsébet-uton a Fellegvárra, hol a remek kilátásban gyönyörködött. Az erzsébet-uti bizottság a vendégeket látképekkel ajándékozta meg. Az Erzsébet-uton végigsétálva, bankettre gyültek össze a vasuti vendéglő szépen felterített nagytermében. Már közel két óra volt, mikor Graf vasuti vendéglős jóízű ételeihez és italaihoz hozzálátott a társaság. Antal Lajos zenekara kitünően muzsikált és a jó hangulat csakhamar tetőpontra hágott. Az ebédnél a rendező-bizottság egy-egy csokorral lepte meg a társaság hölgytagjait.

Az első felköszöntőt dr. *Békésy* Ferencz, a klub titkára s a kirándulás buzgó vezetője mondotta, ki a kolozsváriakra köszöntött. *Melitskó* Frigyes máv. felügyelő, elnök a klubbra s a választmányra mondott felköszöntőt.

Novella négy levélben.

Irta: S.

I.

Szepesháza, június hó.

Kedves Irénem! A mamának eleget beszéltem ugyan, hogy erre a haszontalan kis fürdőhelyre nem érdemes jönni, de minden ellenvetésem hiábavaló volt. „Fürdőzni kell, mert a nyarat csak nem tölthetjük szégyenszemre Pest n — mondta a mama — de másrészt kevésből kell kijönnünk, hát máshová nem mehetünk, mint valami kis fürdőcskébe.“ Így jöttünk azután ide. Igaz ugyan, hogy olcsónak olcsó ez a hely, de nem is nyújt am legkisebb élvezetet sem. Az ember naphosszat halálra unhatja magát, még az új toilettejeimet sincs kinek bemutatni. Fiatal ember egy van a fürdőben, már olyan, a ki igazán fiatal ember számba mehet. Valami nagyon sokat ez sem ér ugyan, de legalább fiatal. Egy kicsit együgyű az igaz, de hát erről szegény nem tehet, hiszen elvégre nem lehet mindenki szellemes.

Nagyon sokszor együtt vagyunk. Ugyszólván reggeltől estig mindig a nyakamon ül. Pedig hát — bár néha nem bánom, ha látom — legtöbbször unom szegényt. Tudod, nincs benne semmi ötlet, semmi érdekesség. Csupa merő próza az egész ember. Semmi poézis, semmi

hangulat nincs benne. De hát honnan is szedte volna magába szegény. Elvégezte a jogot, azután odakerült a törvénytudóhoz. Most már jegyző. Az hiszem, felmegy a fizetése ezer-ezerszáz forintra. Nem sok ugyan, de hallom, hogy az atyjának van egy kis birtoka is az Alföldön. Szóval partie számbamegy.

Mindezekből azonban ne gondold azt kedvesem, hogy talán komoly szándékaim lennének dr. Terebesy Károly ural — dehogyan vannak.

Legfeljebb unaloműzésből szórakozom vele, más jobbnak és szellemesebbnek a hiányában.

Unaloműző, egyéb semmi. Pedig sajnálom szegényt, mert ugy látom, hogy halálosan szerelmes belém — de hát hiába, mert én bizony nem szeretem egy cseppet sem. Igaz ugyan, hogy ezt nem merném neki megmondani, mert akkor, azt hiszem, nem járna többé körülöttem...
Ölel:

Erzsid.

II.

Szepesháza, június hó.

Szervusz, pajtás! Itt vagyok két hét óta. Nyomorúságos fürdőhely. Az ember halálra unhatja magát. De hát hiába, valahová csak fürdőznöm kellett jönni, mert különben kedves vidéki városomban kiballotinotnak volna az elegáns társaságból. Hallottam, hogy ez olcsó hely, hát idejöttem. Olcsó is, de nyomorúságos is.

Ezután *Láng* Lajos kereskedelmi miniszterhez és *Ludvigh* Gyula igazgatósági elnökhöz, mint a klub elnökéhez és alelnökéhez intéztek üdvözlő táviratot.

Hatást keltett *Pollák* Lajos felügyelő szép beszéde, melynek végső szava ez volt: szeressük egymást.

Molnár Károly felügyelő a hölgyekre, *Fekete-Nagy* Béla Melitskó Frigyesre, dr. *Berecky* Sándor a sajtó képviselőire, *Kuszkó* István a társaságra, *Bodó* Lajos szellemes tótszban a hölgyekre, *Rooz* Rezső, a „Magyar Szó“ munkatársa Kolozsvár város vezetőire üritette poharát. Felköszöntőt mondtak még: *Szigeti* János titkár, *Szmazsenka* felügyelő, *Margetsch* Károly a társaságra, *Pollák* Lajos a hölgyekre, *Kerekes* élesdi ügyvéd a klubra.

Öt óra felé oszlott el a társaság. Egyrésze a Teke-Társadalom-ba vonult, melynek tagjai sikeresen fáradoztak a vendégek szórakoztatásában. *Szigeti* János meleg szavakban köszönte meg a tapasztalt előzőkenységet, a Társadalom elnökére, dr. *Kolozsvári* Sándor egyetemi tanárra üritvén poharát. A felköszöntőre dr. *Kozma* László válaszolt. A hölgyek a női ipariskolába mentek, a kiállítás megszemlélésére.

A tágas termek zsufolásig megteltek érdeklődőkkel. A kiállítást késő estéig nézte a közönség.

Este 8 óra volt, mikor a társaság a pályá-

udvari vendéglőben búcsuzásra gyűlt össze. Mintegy 200-an jelentek meg az ismerősök és kartársak, hogy utolsó „Isten veled“-et mondjanak egymásnak és a társaság a vonat elindulásáig a legkellemesebb hangulatban töltötte el az időt. A búcsuzót a vendégek részéről *Szigeti* János titkár mondotta, mire *Salamon* Antal a város nevében búcsuzott el a vendégektől. Még *Oláh* László búcsuztatta a társaságot, mire berobogott a vonat és a vendégek elhelyezkedtek a külön kocsikban. Lelkes éljenzés mellett vitte a vonat a kedves vendégeket és örökké megmaradó édes emlékekkel telt szívvel tértek vissza otthonukba. A kolozsvári kartársak az állomási vendéglőben folytatták a mulatságot és a kora hajnali órákig táncoltak a pályaudvari vendéglőben.

A magyar vasutak alkalmazottainak lakásvizonyai és az alkoholizmus.

Irta: *Angyal* József.

(Vége.)

A körülmények ilyképpen alakulása mellett a vasuti alkalmazottak ezrei utóvégre is kénytelenek voltak az ilyen lakásokat megszállani, daczára, hogy miazmás és mindenféle fertőző anyagokkal telített levegője az undor érzetét keltette benne.

Csodálkozhatunk-e tehát ezek után azon,

IV.

Szepesháza, augusztus 27.

Fiam! Beleugrottam. Láttam, hogy nagyon szeret, hát gondoltam, jó lesz feleségnek. Erről legalább tudom, hogy igazán rajong értem. Meg azután sajnáltam is szegényt. Rosszlelkűség lett volna összetörni a szívét.

Csak legalább ezer forint apanázst ki tudjak drukkolni az öregétől — akkor egészen boldogok leszünk.

Egyebekben várja az eljegyzéshez részvét-táviratodat:

Károly.

Nincs szüksége rá.

Milliomos: Nő és hodjan tanol a fiam?

Tanitó: Nagyszerű, igazán tehetséges gyermek!

Milliomos: Pedig nincs is szüksége rá!

Czélzás.

Inas: Nem tudom ezt a hust enni!

Mester: Ugyan miért!

Inas: Nagyon forró.

Mester: Fújja rá.

Inas: Nem merem.

Mester: Miért!

Inas: Félek, hogy elfurom!

Mindössze egy leány van, a kivel, ugy, a hogy, eltöltheti az ember az idejét. Ez se sokat ér, de legalább fiatal és nem is nagyon csunya.

Gyakran együtt vagyunk — de azért azt ne gondold valahogy, hogy beleszerettem. Dehogy szerettem, csak unalomból kurizálok neki. Bár kezdem szegényt sajnálni, mert ugy látom, hogy füle hegyéig belém bolondult. Valami táblai bíró leánya: Gerjen Erzsikének hívják.

Az öregének valahol a tótságban birtoka is van. Szóval jól állnak.

Hanem azért nyugodt lehetsz.

Engem nem fognak meg egy könnyen.

Csak azt bánt, hogy nem mondhatom meg neki, hogy nem szeretem, mert akkor többé rám se nézne s én megpenészedhetném az unalomtól.

Üdv veled és gyöngyharmat.

Károly.

III.

Szepesháza, augusztus végén.

Kedves Irén! *Károly* megkérte a kezemet és képzeld, oly gyáva voltam, hogy nem mertem neki megmondani, hogy nem szeretem. Iszonyu lett volna az ő szerelmes szívének. Különbén elég jó fiu, talán meg is lehet majd szeretni. Azt mondja, hogy a birtokukon kastély is van. Pá, kedves kicsikém. Csókol:

Erzsíd.

hogy a vasuti alkalmazott elvesztette a kedvét, hogy odahaza, családjá körében tartózkodjék? Nem kell-e természetesnek találnunk, hogy különben igen rövidre szabott otthontartózkodhatási ideje alatt is elkívánczozott hazulról, mikor mindenütt, bármerre tekintett is, kedélyet lehangoló és elkedvetlenítő dolgokat látott maga körül. Nem, azon nem csodálkozhatunk, sőt igen természetes dolognak kell tartanunk. Elvágódott hazulról, el olyan körbe, a hol elfelejtse sulyos gondjait, a hol elfelejtse azt, hogy családjával együtt emberi páriává zülött, a ki egy szemétdombon összehányt viskóban, vagy egy félig-meddig kitatarozott s hiányosan bevakolt istállóban kénytelen magát meghuzni s ráadásul még lakbér fejében horribilis összeget fizetni. — Az ily lakásviszonyok demoralizáló hatását különösen jellemzi az, hogy azok, kik ilyenre vannak utalva, gondjuk és elkeseredésük elűzésére a legjobb módszert az alkohol tartalmú italok élvezetében találják fel, lassan-lassan rabjai lesznek a megszokásnak, míg végre a megszokás szenvedélylyé, kiirthatatlan szenvedélylyé fokozódik, mely romlásba, zülésbe kergeti ártatlan családjával együtt. A mint látja az ilyen ember, hogy kezd a lejtőn lefelé bukni, elkeseredéséből kifolyólag szenvedélye mind jobban fokozódik, mely rendszeren azzal a régi, de nagyon sajnálatos *mesével* szokott végződni, hogy szolgálatának ellátására képtelenné válván, a vasut köte-

lékéből elbocsájtatik, a melyben mi, a kik ismerjük annak indító okait és kutforrásait, csak nagyon szomorú példát látunk, melyet elrettentéskép hozunk fel kinek-kinek, de egyéb foglalkozású embertársaink botorsága irányunkban sokszor annyira megy, hogy szeretik az ilyent, egész karunkat jellemző sajátságának feltüntetni.

Önként érthető tehát, hogy a rendes és tiszta vasuti lakások létesítése a vasutintézeteknek épügy érdekét képezi, mint alkalmazottaiknak. Szükséges ez a szolgálat minél kifogástalanabb s biztosabb lebonyolítása érdekében is. A magyar vasutak reputációja érdekében is. A magyar vasutak alkalmazottainak erkölcsi értékét növelni kell, mert oly elemeket egyesít ezen kar magában, mely a támogatást és jóindulatot mindenkor megérdemli. A vasutintézeteknek erre legjobb alkalom a tiszta és egészséges lakások építésével kínálkozik, mert mint kenyéradó testületnek kétségtelen joga, sőt kötelessége is alkalmazottainak szociális és morális viszonyaival foglalkozni.

Az egészséges, rendes lakások kiváló horderevével bírnak az alkalmazottak teljesítő képességére s erkölcsi viszonyaira egyaránt. — Az ilyen lakások birtokában ugyanis az illető alkalmazott sokkal szívesebben, több kedvvel tartózkodik otthon. — Igyekszik lakását minél kényelmesebbé, minél kellemesebbé varázsolni, azon időt, melyet szolgálata

HETI KRÓNKA.

Felhők tornyosulnak a képviselőházra
S ömlik a zápor az új kormány nyakára . . .
Tombol a gyűlölet, keserűség, harag
S jobbról is, balról is a pártok bomlanak.
Kossuth Ferencz is már elhagyta a pártját,
Nem akarván tűrni a szőszegés vádját.

Viaszkot termelő meleg spanyol honban,
Nincsenek szükibe' a karambolokban,
Rozoga volt a hid, így történt az eset
És egy egész vonat a folyóba esett.
Az embernek náluk utazni vón' kedve,
Ingyen fürdőt kaphat ilyen nagy melegbe'.

Dühönghet a meleg, ide-oda hőség,
Csak legény a talpán a pesti rendőrség.
Résen van, szimatol, soha el nem fárad,
Minap is meglepett egy ál-bankó gyárat.
A latrokat keze mindig utóléri,
(Tanu rá Micsinay s a kis Keeskeméthy.)

A turista-sport mint minden esztendőben,
Az idén is szedi áldozatját bőven.
Az Alpések között minap tíz diákot
A lavina mind egy szálíg agyonvágott.
Mennyi reményük volt, mennyi édes vágyuk
S örök „vakáció“ éje borult rájuk.

Pesten történt minap! egy nagy urí dáma
A bíróság előtt rálőtt az urára.
Pereskedtek és hogy kiöntse a mérgét
Lepuffantotta még a férje ügyvédjét.
A fiskális urat a golyó nem érte
Tán a sok bőr, mit már lenyuzott az védte.

A miskolcz s zólyomi műhelyeknek népe
Tegnap rándult ki a kies Gömörvégre.
Mondják felpezsdült ott minden ember szíve,
Fogyott is a sör, bor, meg a rántott csibe.
De oda is elment a nagy töprenkedés:
Mikor jó országod: **fizetésrendezés?**

Passe-partout.

és pihenése családja részére enged, igyekezni fog annak körében eltölteni; több gondot fordít, jobban utána néz családi ügyeinek, gyermekei nevelését, azok erkölcsi viszonyait éberebben fogja szeme előtt tartani. — Felébred benne az általános emberi sajátságok legnemesebbje, a szülői szeretet, igyekezni fog gyermekeiből a kores hajlamokat kiirtani, azokat derék, hasznos honpolgárokká nevelni. — Rajta lesz, hogy házi szükségleteinek kiadásai minél inkább redukálódjanak s azon ház körüli munkákat, melyeket elvégezhet elvégzi maga. Szórakozásának fajait megmésíti, odahaza keres és talál magának szórakozást családja körében, mert környezete az ő tisztaságával és rendességével csak vonzhatja. Ha mással nem foglalkozhatik, elfur, elfarag a ház körül szükséges egy vagy más butor és berendezési darabot s idővel rá fog jönni arra, hogy a szórakozások mily botor nemeinek hódolt eddig és be fogja látni, hogy a legtöbb örömet, a szórakozás legigazibb nemét családja s jó szívvel végzett munkája nyújtja, ha pedig erre egyszer rájön, akkor nem fog kelleni őt félteni semmiféle nemtelenebb emberi indulattól és szenvedélytől, mert azok ellen felébredő nemesebb hajlamai mindenkor megfogják óvni.

Némi vád illetheti ezen a téren a hazai vasutintézeteket, mert személyzetüknek koncentrálsánál nem vették figyelembe azon

káros hatásokat, melyek a rendezetlen lakásviszonyokból kifolyólag úgy reájuk, mint alkalmazottaikra háramlanak s nem igyekeztek azokat egészséges, tiszta lakások építésével elhárítani. — Ujabb időben azonban örvendetes javulást látunk, a mely nem teljesen ugyan, de némileg megnyugtathat, mert láthatjuk, hogy kezdik a rendezetlen lakásviszonyokban rejlő veszedelmet felismerni s mind nagyobb és nagyobb készütséggel küzdenek az ellen, hogy egyrészt alkalmazottaikat megmentsék más foglalkozású ombertársaik kényétől-kedvétől, másrészt pedig, hogy erkölcsi értéküket emeljék azáltal, hogy demoralizáló hatása szenvedélyeik ellen minden téren felveszik a küzdelmet.

Még egyet óhajtok megjegyezni. Olyan dolgot, mely az első tekintetre a lehető legelisenvesebb, de alapjában vizsgálva annak mibenlétét, oly kedvező oldalait fogjuk feltalálni, mely kedvezőtlen lényegét tetemesen csökkentené, sőt reánk nézve még bizonyos értékkel is bírna. Ez pedig abban állana, hogy a magyar vasutaknak minden egyes alkalmazottukat évenként bizonyos mérvű oly jutalékban kellene részesítenie, mely községi adókötelezettség alá esik, mely jutalékokra tehát községi pótdadó kivethető. Ellenszenvesnek tünik fel ezen indítvány, de ha tekintetbe vesszük, hogy ezáltal a vasutak alkalmazottainak mód és alkalom nyílik arra, hogy a községek beléletében is aktív részt vehessenek, hogy

Innen-onnan.

A magyar szíve.

Egyszer II. Rákóczi Ferencz azt kérdé első vezértől, Bercesényitől:

— Ugyan édes hívem, volna-e a kerek földnek annyi kincse, vagy a világon oly hatalom, melyért te engemet eltudnál hagyni?

Felelt rá a híres férfiú:

— Nem édes fejedelem: nincs a földnek annyi kincse, sem a világnak annyi hatalma, melyért téged valaha elhagynálak; hanem, hogy egy kis nehezletért nem hagynálak-e el? — arról nem állok jót.

Sokat él.

— Ha most apám az adósságomat kilizeti, egészen új életet kezdek!

— Fiam, ha nem csalódom, ez már a nyolczadik életed?

A türelmes vádlott.

Egy jónevű, immár nyugalomba vonult táblai bíróról elevenítik föl az alábbi jóízű apróságot:

Vizsgálóbíró korában sokkal nagyobb eredményt tudott elérni a kihallgatások alkalmával, mint bárki más. Ezt pedig úgy cselekedte meg, hogy a vádlottat a kályha mellé ültette.

— Bűnös-e?

— Nem én.

— János, — fordult a szolgálhoz — tegyen szenet a tűzre.

Aztán folytatta:

— Hol töltötte a kérdéses napon az estét?

— Otthon.

— János, majd meg fagyok, miért nem fűt?

A vádlott homlokát kiverte a 30 fokos veríték. Túrte is egy darabig ezt az állapotot, de végül megtört.

— Vallok. — Én követtem el a tettet.

Egyszer azonban hasztalannak bizonyult ezzel az egyébként nem egészen új metódussal minden fáradozása. Az ember csak állt nyugodtan a helyén.

— Tehát nem bűnös?

— Sohse voltam az.

— János, tegyen csak szenet a kályhára!

A vádlott megmaradt továbbra is eddigi álláspontján, olyan ügyesen védekezett, mint a karikacsapás. Nem használt itt a gőzkamrai állapot sem.

— János, fázom, rakjon szenet a tűzre.

Erre már elmosolyodott a vádlott.

— Sohse tessék kérem fárasztani Jánost. Tetszik tudni, *szolga vagyok a gőzfürdőben. Éppen a szárazlég kamarában tartózkodom.*

Milyen szerencse.

Utondálló (a mint egy utast kifoszt): Nini! egy jeggyűrű a mellény zsebben! Gratulálhat most magának az ur, hogy nem én vagyok a felesége!

azon sérelmeiket, melyek orvoslása elsősorban a községi hatóságok feladatát képezi, közvetlenül tárhassák fel a községek hatóságai előtt, hogy abnormális viszonyaik továbbá kizsákmányoltatásuk miatt közvetlenül vonhassák az egyoldalulag ítélkező hatóságokat felelősségre s ezen viszonyok megszüntetését a legerélyesebben követelhessek, beláthatjuk, hogy ezen eszközben oly rekompenciák foglaltatnak, melyek egyrészt a vezető és intéző köröket mentik fel attól, hogy alkalmazottaiknak minden ilyenmű ügyével-bajával foglalkoznia kelljen, másrészt az alkalmazottakat is megkímélik attól, hogy még polgári jogaikban és polgári életükben szenvedett sérelmeiket is csak felsőbb hatóságaik segítségével érvényesíthessék, illetve orvosolhassák. A fizetésrendezés nagy munkája és feladata előtt állanak a vasutak, ezen nagy munkakeretébe beilleszthető lenne az alkalmazottak ilyenmű szerény igénye is azáltal, hogy eddigi jutalékainak egy nagy hányadát, mint pótlékot engedélyezné a részükre s csak egy csekélyebb mérvű hányadot osztana ki alkalmazottai között oly jutalék czímen, mely községi adókötelezettség alá esik, mert a mint köztudomásu, a községek beléletében való aktív részvételre a község terheinek legcsekélyebb fedezése is feljogosít bárkit.

A magyar vasutaknak pedig, megakadályozandó a jövőben hasonló visszaélések elő-

fordulását, előzetesen kellene érintkezésbe lépniök az egyes helyi hatóságokkal s kompenzációkat kérni a lakásviszonyokra nézve s azon óriási jövedelmi forrást, melyet tömegesebben koncentrált alkalmazottai nyújtanak az egyes községeknek, nem minden vizontszolgálat nélkül odaengedni. A hadsereg ügyénél láthatjuk, hogy mily horderővel bír egyes nagyobb arányu személyzeti összpontosítás s mily áldozatokat képesek hozni a községek, csak hogy ilyenhez jussanak, ez jó példa a vasutak részére, kik eddig figyelembe sem vették azt, hogy személyzetüknek bizonyos arányu koncentrációja az egyes községeket nagyon is képesíti arra, hogy az ily szolgálatot vizontszolgálatlál hálálhassák meg.

Kérelem.

A miskolczi tisztviselők körének e hó 1-én rendezett nyári táncmulatásán elveszett egy türkisz broche, rokokó facon, közepén egy sor körben rakott gyönggyel ékítve.

Megtalálójá felkéretik, hogy ezen emléktárgyat lapunk szerkesztőségében (Szemere u. 26.) átadni sziveskedjék.

CSARNOK.

Mimódon lettem én titkosrendőr.

(Amerikai humoreszk.)

— Irta: Philipp Berges. —

(Folytatás.)

Kis utitáskát vive a kezében, gyorsan lépett ki a kapun és sietve haladt végig az utcán.

A nélkül, hogy szememet pillanatra is elfordítottam volna, kiléptem a kapualjból, hogy őt követhessem — de a másik pillanatban megdöbbenve álltam meg: az utca üres volt, az idegen eltűnt! . . . Az isten szerelméért, vajjon nem álmodtam-e? Hiszen a föld nem nyelhetette el! Mint az eszeveszett futkostam aztán föl s alá az utcán; bepillantottam minden házba, minden oszlop mögé — de hiába — a gyilkos eltűnt.

No, most már vége volt mindennek. Hajótörést szenvedtem, épen midőn már láttam a révpartot. Levertem foglaltam el a kapualjat, éji állomáshelyemet, s mint az álmodozó, bámultam a vendéglő ablakaira. Óra, óra után mult, az avenue megélénkült, zajosabb

lett, míg végre ismét hullámozott a szokott népáramlat.

Mit sem láttam, mit sem hallottam. Nagy szomorúság lepte meg a lelkemet s a reménynek utolsó sugara is kialudt bennem. Vissza a nyomorba, a gyötrő nyomorba! — ez volt a jelszó.

S most, ideje volt az irodát fölkeresni. Az irodába — hahaha! jelentést tenni!

Megindultam. — Most már mit sem vesztettem többé!

*

A nélkül, hogy az előcsarnokban várakozó ötven pinkertoni diadalmas mosolyával tördtem volna, beléptem a főfelügyelő szobájába s jelentettem magamat.

— Nos, édes barátom, mily sikerrel járt el? Kedvező volt-e az eredmény? — kérdezte tőlem.

Némán vontam vállat, elővettem a tárczámot s kivettem belőle a pénzmaradványt.

— Nos, tehát számoljon be eljárásáról!

— Felügyelő ur, — szóltam tompán, miközben a pénzt az asztalra tettem, — én megvallom nagy csalást követtem el . . . Ugyis minden oda van . . .

— Nem értem önt. Hát nem fedezhette föl emberét?

— Nem arról van szó — én fölfedeztem azt az embert s reggeli 5 óráig nem is

HIREK.

A kereskedelmi miniszter Mult számunkban az akkori politikai helyzet következtében foglalkoztunk *Láng* Lajos kereskedelemügyi miniszter eltávozásával, mivel azt akkor már mint befejezett tény tekintették.

Az akkori hírek alapján a milyen sajnálattal vehették tudomásul a vasutasok *Láng* miniszter távozását, ép oly örömet kelthetett az is, midőn híre ment az új kormány megalakulásának.

A fizetésrendezés ügyének bizonyára nem lett volna erősebb támogatója, ha bárki is követi őt a miniszteri székben s így most már bizvást remélhetjük, hogy a mint lehet, a mi várva-várt fizetésrendezésünk is dülőre jut.

Jubiláló vasutasok. A miskolci üzletvezetőség két kassai hivatalnokára érte meg a héten szolgálatának negyedszázados évfordulóját *Medgyessy Árpád* és *Szentistványi Attila* Kassán állomásozó ellenőrök 25 év óta állanak a vasut szolgálatában és a kassai tisztviselőkar ezen alkalomból elhatározta, hogy e két kartársunk tiszteletére e hó 4-én bankettet rendez, a melyen az üzletvezetőség köréből is számosan fognak megjelenni.

* **Tanulmányút** *Encz* Alajos, *Bajza* István, *Lukács* Ede és *Krecsák* József üzletvezetőségi

tévesztettem el a szemem elől — — de beárnyalni, — szemmel lekötöni sat, nem tudtam, mert az ön titkos nyelvük szavait egyáltalán nem értem. Csak ne is haragudjék ön . . . Atlátom én, hogy detectivnek nem vagyok alkalmas ember . . .

Eme szavaknál uraim, elhalt a szó ajkamon; ijedten hátráltam pár lépést s megkapaszkodtam egy szék karjában, attól tartva, hogy leroskadok.

Egy oldalajtón, mely nesztelen nyílt meg, a gyilkos lépett be!

Hirtelen felugrott székéről a felügyelő, gyertyaegyenesen állt meg, mereven szemébe nézve az érkezettnek.

— Jó reggelt, kedves felügyelő! — szólt az utóbbi.

— Jó reggelt, tábornok, — viszonzá a felügyelő.

A „tábornok“ aztán felém közeledett, fényes érmet tűzött a mellemre s miközben vállamra tette kezét, barátságos hangon így szólt:

— Jól végezte föladatát, barátom; önből még nagyon használható ember válik. Ön épúgy beárnyalt és nyomozott engem, mint valamely vén, kitanult titkos rendőr. Igaz, hogy mikor berohant hozzám, kissé meggondolatlanul cselekedett; ellenben az ideiglenes éji őrszolgálat, melyet ön szervezett, a

ellenőrök e hó 1-én egy havi tanulmányútra indultak. Utazásuk célja Bécs, Prága, Dresda, Lípese, Hannover, Amsterdam, Rotterdam, London, Páris, Genf, Bern, Jungfrau, Brier, Luzern, Zürich, Schaffhausen, Romanshorn, Innsbruck, Frauensfeste, Marburg, Grác nevezetességeinek megtekintése s az ezen utirányban fekvő vasutak viszonyainak tanulmányozása. Szerencsés utazást kívánunk a derék kartársaknak!

* **Szerkesztőségünk** *Banovits László* s-titkár, lapunk társszerkesztője, üdülés céljából 6 heti tartózkodásra Czirkveniczába utazott.

* **Gőzmotor-kísérletek a kassa—oderbergi vasut vonalain.** A mult héten tartották meg a gőzmotorral való kísérletet a kassa—oderbergi vasut kassa—zsolnai vonalán. A gőzmotor először Abos felé indult és onnan 9 óra 30 perczkor tért vissza. Miután ez az erőpróba jól sikerült, megindították Zsolna felé, a hová délután 2 óraker 4 és fél óra alatt óránkénti 65 km. sebességgel és minimális kőszénfogyasztás mellett futotta be a pályát. Miután a gőzmotor praktikus voltához kétség nem fér és a kőszénmegtakarítás is jelentékeny lesz, valószínű, hogy a Ksod. idővel a gőzmotorrendszert összes vonalain állandósítja, mi a személyforgalom nagy gyarapodását jelenti.

* **Letartóztatás a vonatnál.** A ruttkai vasuti állomáson feltűnést keltett egy, a budapesti délutáni gyorsvonattal utazó utas letartóztatása.

legkitünőbb volt, melyet e nemben valaha láttam. Eme pillanattól fogva tehát, házunk szolgálatában áll ön. Nem bántam meg, hogy saját magam bíraltam önt meg, ki nekem megtetszett s továbbra is figyelemmel kísérem. Én ugyanis Bell Tecumsch tábornok vagyok s mint most már tudnia kell, eme világhírű detective-intézet főnöke, tehát valamennyi pinkertoninak a feje! . . .

Igy lettem, uraim, titkos rendőr!

(Vége.)

Borzasztó.

— Barátom, szerencsétlen vagyok, a feleségem megcsalt egy hadnagygyal!
— Vigasztalódjál barátom, akkor én is megvagyok csalva!

A legkisebbet.

— Hogy tudtál magadnak olyan csepp kis feleséget választani?
— Barátom, az ember a bajból mindig a kisebbet választja!

Rossz viccz.

Diák: Eladja maga ezt az almát?

Kofa: Igen, kérem!

Diák: No, akkor csak siessen, hogy meg ne maradjon!

Bliska Dezsőnek hívják az illetőt, a ki 2000 koronáról szóló takarékpénztári könyvecskét lopott, a pénzt a turóc-zsentszentmártoni Tatra-banknál felvette, azután gyorsvonatra ült, hogy megszökhesse. A károsult azonban jókor észrevehén a hiányt, Ruttkára sürgőnyzött, mire Olsavszky Gyula állomásfőnök a gyorsvonattal érkező tolvajt letartóztatta.

* **Táncmulatság** A miskolci tisztviselők köre, — melynek tagjai tulnyomó részben vasuti tisztviselők, — e hó 1 én fényes táncmulatságot rendezett a népkerti vígadóban, mely mulatság sokáig emlékében marad azoknak, akik a mulatságon jelen voltak.

A mulatság sikere érdekében a rendezőség, élén Zsivkovics Antallal, minden lehetőt megtett, hogy a közönségnek egy valóban élvezetes és kedves estét szerezzen s hogy e törekvés nem veszett kárba, azt a mulatság kitünő hangulata bizonyította. Nemcsak a táncsterem volt fényesen világítva, hanem a vígadó környéke is, a külön e célból felállított villamos ivlámpáktól nappali fényben uszott. A hölgyeknek a csinos tánczrenden kívül egy-egy virágcsokorral is kedveskedett a figyelmes rendezőség. A négyeseket 80—90 pár tánczolta. A tánczosnők és tánczosok fáradhatatlanok voltak, mert a szünórát leszámítva, majdnem szakadatlanul folyt a táncz.

A nagyon diszes társaság csak hajnalban kezdett oszladozni.

Sokan jelentek meg a mulatságon a vidéki kartársak közül is. El lehet mondani, hogy ilyen szép és kitünően sikerült mulatság még nem volt az idén.

A mulatságon megjelentek a katonai méltóságok közül: *Konja* Sándor altábornagy *Nachodszky* s *Wollnhoffer* vezérőrnagyok, *Pollák* ezredes, továbbá dr. *Szentpáli* István polgármester, *Pallaghy* Béla városi tanácsos, *Kedves* István m. kir. pénzügyigazgató, *Görgey* László máv. üzletvezető, *Vidats* János, *Fürész* Sándor, *Tárczay* Ferencz és *Berhardt* Rafael máv. üzletvezetői osztályfőnökök, *Xitkovich* Emil, *Krón* Ignác műhelyfőnök, *Póts* Endre és *Kaffka* Ignác kir. táblabírók, *Zábráczy* György plébános, *Siposs* Peter postafőnök, *Kozma* Elek vármegyei alügyész, *Kelecsényi* Ferencz kir. erdőfelügyelő, dr. *Köllner* Károly kórházi igazgató, dr. *Szánthó* Bertalan kórházi főorvos, dr. *Rácz* György, *Evva* Ernő ügyvéd és *Leöchev* Károly stb.

A mulatságon megjelent hölgyek névsorát, alább adjuk:

Asszonyok: Ambrózy, Auerswald Gusz-távné, Alter Gézáné, Budayné, Baczkay Dezsőné, Berzy Lászlóné, Balázs Béláné, Czelláth Bálintné, Csorba Endréné, öz. Csenkey Béláné, Dobrik Bertalanné, dr. Derczéni Imréné, Dancs Gyuláné, Eötvös Józsefné, Ferschin Árpádné, Görgey Lászlóné, dr. Grosz Viktorné, Györy Kálmánné, Hauser Ernőné, Horváth Bertalanné (Szederkény), Juhász Béláné, Kerényiné, Kedves Istvánné, Kállav Manóné, Konja Sándorné, Komáromy Gyuláné, Koszter Ádámné, Krón Ignáczné, Kaffka Ignáczné, özvegy Kerékgyártóné, Klaisz Gyuláné, Lövy Vilmosné, öz. Lehoczky Györgyné, Lieszkovszky Kálmánné, Nagy Ignáczné, Nagy Gézáné, Nagy Albertné, Papp Istvánné, Pontosné, Banovics Lászlóné, Póka Sándorné, Rév Ödönné, Sipos Péterné, dr. Szánthó Bertalanné, Szoboszlai Béláné, Szabady Viktorné, Szlaninka Vilmosné, Schultz Károlyné, Sz. Nagy Zoltánné, Szöllőssyné (Temesvár), öz. Szeitzné Szép Mariska, dr. Tarnay Gyuláné, Tárczay Ferenczné, Vidats Jánosné, Wegener Györgyné, Wollnhofferné, Zsivkovics Antalné, dr. Zachariás Jánosné, Záhorszky Gyuláné.

Leányok: Ambrózy nővérek, Buday nővérek, Buza nővérek, Bencze Ilona, Berzy nővérek Czelláth nővérek, Csorba Ilona, Dvorszky Ilona, Dancs Sárika, Eötvös Anna és Etelka, Ferschin Irén, Györy Juliska, Görgey Adél, Gróber Margit, Haselbach Józsa, Horváth nővérek (Szederkény), Hevessy nővérek (Ungvár), Herczinger nővérek, Juhász nővérek, Kedves nővérek, Kaffka nővérek, Kazay Irénke, Kerékgyártó Margitka, Kozma Edith, Kerényi Irén, Koszter Ilona, Kovács Píroska, Lehoczky nővérek, Mezőssy Olga, Mirka Erzsé, Nagy nővérek, Orosz Adrienne, Papp nővérek, Pontos nővérek, Póts Margitka, Regéczy Vilma, Rév Erzsike, Siposs Margit, Szabady Jolán, Szlaninka nővérek, Szöllőssy Bella, Siess Ellike, Vajda Szeréna, Willnrotter Juliska, Wollnhoffer Cora, Vegener nővérek, Zachorszky Emilia stb.

* **A vasut és az aratás.** Nem ritka eset, hogy így nyárközép felé való közeledés idején a vasuti pályatest mentén minduntalan kigyuladnak a keresztbe rakott gabonakévek. Elővigyázatlan gazdák ugyanis olyan közel rakják le egész évi termésüket a vasuti sín mellett, hogy maguk az ide-oda szaladgáló vonatok gyújtják meg leg hamarabb az ilyen könnyen tüzetfogó anyagot. Sokszor elég egyetlen tűzszikra, a mely kiszáll a lokomotiv kéményéből, hogy lángra lobbantsa a kazlak és boglyák egész tömegét. Az aratási idő közeledése alkalmából most figyelmeztetik a gazdákat a meglevő belügyminiszteri rendelet

betartására. A rendelet szerint a pálya tengelyétől legalább 50 ölnyi, azaz 130 lépésnyi távolságban szabad csak elhelyezni a gabonakereszteket.

* **Uj vasut Svájcban.** Engadinban kedden volt az Albula-vasut ünnepies felavatása és megnyitása. Ez a vasut Thurgaut Engadinnal és az egész graubundeni völgygel összeköti. A felavatáson jelen volt a kormány néhány tagja és a szövetségtanács testületileg.

* **Merénylet egy vonat ellen.** A m. hó 27-én este 9 órakor a szaloniki—sztambuli vonalon Demirbeili állomástól öt kilométernyire a 21. vonat alatt fölrobbant egy dinamittöltény. A vágányok és a mozdony megsérültek. Senki sem sebesült meg. A vonat egy órai késéssel érkezett Dedeagacsba. A vizsgálatot azonnal megindították és néhány bolgárt letartóztattak.

* **Vonatösszeütközés.** Egy Antwerpenből érkező személyvonat, melyen számos, a helybeli gabonahetivásárra utazni szándékozó antwerpeni kereskedő volt, a sarbeki (Brüsszel elővárosa) pályaudvaron összeütközött az ellenkező irányból érkező tehervonattal. Az összeütközésnél körülbelül husz ember sebesült meg, akik közül néhányan aggasztó állapotban vannak. Az összes sebesülteket nyomban a legközelebbi kórházakba vagy a gázgyárak irodahelyiségeibe vitték, ahol orvosi segélyben részesültek. A könnyen sebesülteket a szerencsétlenség színhelyén kötözték be és ezek Brüsszelen át folytatták utazásukat.

* **Óriási vasuti baleset.** Régen nem történt olyan nagy vasuti baleset, mint a mult kedden Spanyolországban a bilbao—saragossai vonalon. Egy személyvonat zuhant le egy magas töltésről, úgy, hogy valamennyi kocsi össze-vissza tört. Az eddigi hírek szerint 115 halottja és 70 súlyos sebesültje van a balesetnek. A vonaton utazók közül nem maradt épen egy ember sem. Sok ember elvérzett a romok alatt, mert nem bírták őket kimenteni.

A holttestek szörnyen meg vannak csonkítva. Többnek feje és tagjai elváltak a törzsüktől. Az áldozatok számos rokona érkezett a katasztrófa színhelyére és szívszaggató jelenetek játszódtak le. Néhány, a szerencsétlenséget túlélt ember idegzete megrázkódása folytán, elvesztette beszélő képességét. A csendőrök összegyűjtik a nagy bőségben a romok között heverő ékszereket és aranyat.

Körülbelül ötven halott még most is a romok alatt van, melyeknek eltakarítása legalább nyolcz napot fog igénybe venni. A mentéshez kirendelt

katonák köteleken ereszkednek a mélységbe, de a munka igen lassan folyik, mert nem állanak megfelelő eszközök, főleg emelőgépek a rendelkezésre. Ezért dinamittal robbantják a romokat. Nagy akadályt képez az is, hogy a hullák erősen foszlásnak indultak és kiállhatatlan szagot terjesztenek. A katonák csak úgy dolgozhatnak, hogy szájukat, orrukat karbolos vattával tömik be. A halottrablások, kifosztások egyre tartanak. Egy vasuti hivatalnokot éppen tetten értek, mikor egy szerencsétlenül járt utas pénztárczáját rabolta el. A környékbeli iskolák zsufolva vannak a sebesültekkel, kik közül eddig huszonhatan behaltak sérüléseikbe. A szerencsétlenség a kamarában és a szenátusban is szóbakerült és a kormány a hozzá intézett kérdésekre szigoru vizsgálatot ígért. A hatóságoknak az a szándékuk, hogy a romhalmazt dinamittal szétrobbantják és az egészet elföldelik, mert attól tartanak, hogy valami járvány fog fellépni.

* **Különös utazás.** A naumburg—erfurti gyorsvonat Grosz-Heringen állomás előtt elrobogott, az állomási előljáró észrevette, hogy a vonat egyik kocsijának tetején egy kis gyermek ül. Táviratozott a legközelebbi állomásra, Sulzába, a hol a gyorsvonatot kivételesen megállították. A gyermek még a kupé tetején ült és semmi baja sem volt. Kiderült, hogy a csöppség egy köseni vasuti hivatalnok gyermeke és egy kis hidról, a mely Kösenben a sinek fölé van építve, leestett a robogó gyorsvonatra. Ekkor sem történt semmi különösebb baja, de csodaszamba megy az is, hogy utközben nem érte szerencsétlenség. Egy óra mulva a gyermek már megint otthon volt Kösenben, a hol szülei észre sem vették elmaradását. Elbámultak, mikor megtudták, hogy milyen odisszeán ment át gyermekük.

* **A kupék tündére.** Szép, kellemes külsejük van, jó modoruak, könnyen ismerkednek, egy bizonyos pontig erényesek is s a vége az, hogy vagy az óra, vagy pedig a tárcza, legtöbb esetben pedig mind a kettő a tündérrel együtt eltűnik, a rendőrség szokás szerint a — nyomában jár. Egy ilyen tündért sikerült a budapesti rendőrségnek Pelikán Jozefine személyében letartóztatni, ki a Budapest—Berlini vonaton boldogította, egyben károsította is meg a gyulékony és gondatlan utasokat. Lopáson kapták s nyomban el is zárták. Ideje volna már, ha a vonatok az ilyen parazitáktól végképen megszabadulnának!

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

- 9, 18, 11, 7, 16, 10. Egy amerikai esatorna neve.
 1, 15, 3, 5. Derűre jön.
 13, 4. Fontos fűszer.
 6, 2, 8, 12. Egy folyó neve.
 14, 4, 19, 10. Távolsági beosztás.
 17. Egy betű az „abc”-ből.
 1—19. Egy népdal első sora.

Ezen rejtvény megfejtését folyó évi július hó 19-én megjelenő 30-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje július 15.

A f. é. 26-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

„Nagy Bercsényi Miklós sirdogál magába”

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás utján Zippert Géza nyerte meg, kinek czimére Boross V. „A Klinikán” czimű művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Apolló, Nyiregyháza. A pályázat eredményét már közzé tettük. Ott felsoroltuk mindazon pályaműveket, melyek pályadíjat nyertek, vagy pedig dícsérettel lettek kitüntetve. A fel nem sorolt művek pedig *hamvaikból* várják a feltámadást.

A. I. Ruttká. Megjött, üdvözet!

Aranka. A kék-vók (Caké-Walke) néger táncz. Ne kíváncsiskodjon, nem olyan az, mint a milyennek írják. Annyira naiv, a milyen csak egy szerezsen lehet, hülyébb, mint egy Frimm intézetbeli családfe. A tánczot leírni nem tudjuk, de röviden mondva, olyan, mint mikor egy pudli két lábra áll. tipeg s praecizijával az egyensúlyt fenntartani igyekszik.

Többeknek a jövő számban.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak.
16303/L.

Pályázati hirdetés.

A magyar kir. államvasutak alólírott üzletvezetősége nyilvános pályázat útján biztosítani kívánja a vonalain alkalmazott azon hivatalnok és hivatalnok-gyakornokai részére szükséges *egyenruhadarabok készítését*, kik a fennálló egyenruházati szabályzat értelmében szolgálatközben egyenruhát viselni tartoznak.

Az ezen hivatalnokok és hivatalnok-gyakornokok által rendszerint viselendő egyenruha darabek a következők:

1. Nyári zubbony,
2. Tavasz és őszi zubbony,
3. Téli zubbony,
4. Nyári nadrág, (sötétkekes, szürke vagy drapp színű),
5. Tavasz és őszi nadrág,

6. Téli nadrág,
7. Tavasz és őszi felöltő,
8. Téli felöltő,
9. Sapka,
10. Nyakravaló,
11. Keztyű,
12. Karkötő,
13. Rangjelző rózsák.

Az 1—8. tétel alatt felemlített ruhadarabok készítéséhez megkívántató felső kelméket tartozik azon *ezég, ki a ruhadarabok elkészítésével megbízatati fog, bármely belföldi posztgyárossnál beszerezni.*

Ezen ruhadarabok elkészítésére és szállítására vonatkozó részletes feltételek megszerezhetők az alólírott üzletvezetőségnél a hivatalos órák alatt, mely feltételek alólírottan az ajánlattal együtt következő felirattal el-
látva:

„Ajánlat a hivatalnoki egyenruh darabok elkészítésére iránt” 1903. évi július hó 28-án déli 12 óráig az alólírott üzletvezetőséghöz benyújtandók, vagy posta útján beküldendők, hová is bánatpénzképen mely esetleg óvatok gyanánt i fog szolgálni, 400 korona készpénzben vagy értékpapirokban 1903. évi július hó 27-én déli 12 óráig beküldendő.

Az alólírott üzletvezetőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott egységárrakra, szabadon választhasson és fogadhasson el.

Miskolcz, 1903. évi július 30 án.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Írta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ara 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: kiadóhivatalunktól.